

ОТВОРЕНО ПИСМО МАНДАТАРУ ЗА САСТАВ НОВЕ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СБИЈЕ

Тражимо промене. **Тражимо право да држава, а тиме и Влада буде посвећена обичним људима, а не компанијама.** Тражимо да наша држава буде у функцији нас грађана, радника, а не страног капитала.

Свесни процеса који су се догодили, вођених изван земље, који су у **зону сиромаштва довели један милион људи у Србији, са уништеним индустријским и привредним потенцијалима, оставивши младе генерације без наде, тражимо да не корачамо више истим путем!** Цена такве одлуке је мања, од остављања тог терета будућим генерацијама.

Планским уништавањем индустрије кроз приватизацију или државним програмираним стечајевима, што у основи има једнак резултат, Србију смо оставили без радних места. Данас је у Србији мање од 250.000 индустријских радника, што у односу на број становника, ствара слику као у неразвијеним афричким земљама. Имамо најмање зараде од свих бивших југословенских република. Како смо то онда успешни? Сејање илузија о пољопривреди као алтернативи за запошљавање, када се зна, да пољопривреда у развијеном свету запошљава 2 до 3% становништва одговара само пројектантима наше будућности.

Ти пројектанти желе да Србија постане место јефтине радне снаге и добре забаве за њих. У неким крајевима света су то и постигли. У нашој земљи су на добром путу, види се то у осмеху представника свестског капитала, које примате у склопу „пута који нема алтернативу“. Хвале нас када затварамо фабрике и када се задужујемо. Јасно је да се од новца који дајемо страним компанијама, знајући да је буџет у дефициту, долази задуживањем. **Иза новоотворених радних места, субвенционисањем „страних инвеститора“, остају сиромашни радници и државни дугови. Посао није сам себи циљ.**

Најбољи амбијент за стране компаније је сиромаштво. Несмемо пристајати на то. Убедили су младе да је овакав живот једини пут. Ми знамо да то није тако!

Тражиће од нас да одустанемо од обавезног здравственог осигурања, као што га нема у највећем делу Косова и Метохије.

Школство је у великој мери већ девастирано, програмски га треба докрајчити, тако што ће средње школе производити стручне раднике без општег образовања. Оне најбоље који желе да студирају, пројектанти наше будућности, одвешће код њих. Наше високо школство њима није потребно. Али нама јесте, **добро живе једино народи који располажу знањем, а не како нам се намеће, они који много раде. Много раде они који имају зараду од 2 долара дневно.**

Лако је ићи досадашњим путем. За супростављање је потребна снага и наравно, ризик. Окренимо се сами себи. Уредимо државу. Развластимо неформалне центре моћи

повезане са криминалним групама, инфилтрираним у државу. Нека моћна правна држава буде наш циљ.

Сачувајмо постојеће фабрике и ревитализујмо већ затворене. Дефинисање власништва над фабрикама није само себи циљ. Радничко акционарство и државно власништво су легитимни облици власништва у ефикасним и уређеним државама.

Уместо да поклањамо новац богатим компанијама организујмо сами фабрике, купимо лиценце. Користимо искуства из доба индустријализације и развоја наше земље. Државна фабрика може да плати радника до границе рентабилитета. То је боље за државу.

**Савез самосталних синдиката Крагујевца
Председник**

Југослав Ристић

У Крагујевцу, 16.05.2016.